

ขิง

ชื่อไทย : ขิง

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Ginger

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Zingiber officinale*

โดย นายตราพฤกษ์ ธีัญญะกษตร
นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ
กลุ่มส่งเสริมพืชผักและเห็ด

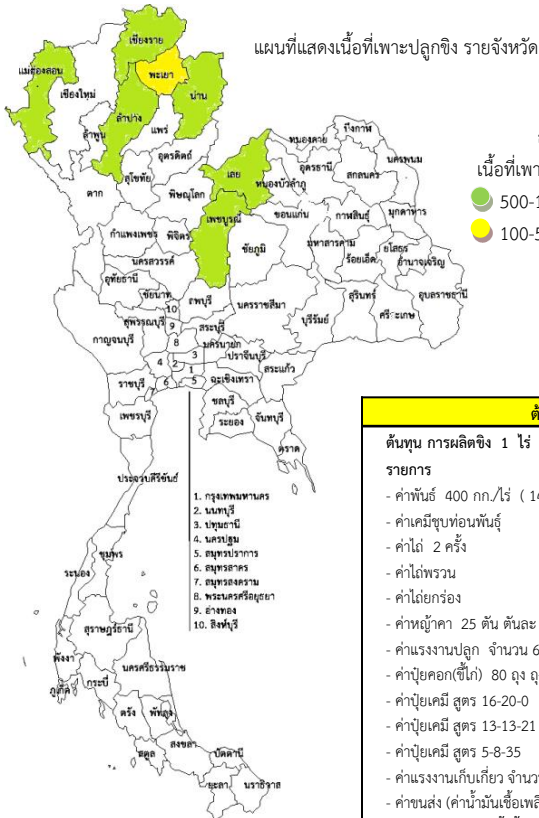

แหล่งผลิต	
ภาคเหนือ	ได้แก่ เชียงราย เพชรบูรณ์ พิจิตรโลก น่าน ตาก พะเยา ลำพูน เชียงใหม่ ลำปาง
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ได้แก่ จังหวัดเลย
ที่มา :	ระบบฐานข้อมูลทะเบียนเกษตรกรกลาง (ทบก.) กรมส่งเสริมการเกษตร

สถิติการผลิต			
	ปี 60	ปี 61	ปี 62
เกษตรกร (ราย) *	1,711	1,267	1,511
พื้นที่ปลูก (ไร่) *	6,818	6,323	7,212
พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่) *	6,778	6,312	6,063
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่) **	2,991	3,016	3,613
ผลผลิตรวม (ตัน)	20,273.00	19,037.00	21,906.30
ที่มา :	* ระบบฐานข้อมูลทะเบียนเกษตรกรกลาง (ทบก.) กรมส่งเสริมการเกษตร ** รายงานสถิติทางการเกษตร พืชอายุสั้น (รต.01) ระบบสารสนเทศการผลิตทางด้านการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร 27 พฤษภาคม 2563		

ราคาขายส่งเฉลี่ย (บาท/กิโลกรัม) ข้อมูลจากตลาดสี่มุมเมือง www.taladsimummuang.com วันที่ 28 เมษายน 2563

ขิงอ่อน												
ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
2560	30	30	30	90	56	40	30	20	14	14	20	30
2561	42	54	47	75	57	49	37	30	17	21	26	33
2562	23	18	70	70	65	53	38	40	35	29	29	48
ขิงแก่												
ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
2560	25	25	25	25	30	30	35	35	40	55	65	70
2561	45	30	30	34	40	40	42	40	45	44	49	55
2562	42	38	38	38	45	45	44	51	55	55	57	57

ต้นทุนการผลิต / ผลตอบแทน (ปี 2562)	
ต้นทุน การผลิตขิง 1 ไร่ (บาท/ไร่)	
รายการ	จำนวนเงิน (บาท)
- ค่าพันธุ์ 400 กก./ไร่ (14 บาท/กก.)	5,600
- ค่าเคมีขุบพ่นพันธุ์	500
- ค่าไถ 2 ครั้ง	2,500
- ค่าไถพรวน	500
- ค่าไถยกร่อง	700
- ค่าหญ้าคา 25 ตัน ตันละ 6 บาท	150
- ค่าแรงงานปลูก จำนวน 6 คน คนละ 300 บาท	1,800
- ค่าปุ๋ยคอก(ซีโก) 80 ถุง ถุงละ 22 บาท	1,760
- ค่าปุ๋ยเคมี สูตร 16-20-0 จำนวน 60 กก.	1,020
- ค่าปุ๋ยเคมี สูตร 13-13-21 จำนวน 50 กก.	1,050
- ค่าปุ๋ยเคมี สูตร 5-8-35 จำนวน 50 กก.	1,150
- ค่าแรงงานเก็บเกี่ยว จำนวน 2 วัน วันละ 6 คน คนละ 300 บาท	3,600
- ค่าขนส่ง (ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง)	700
รวมต้นทุนการผลิตทั้งสิ้น	21,030
หมายเหตุ ค่าจ้าง/แรงงาน เปลี่ยนแปลงตามพื้นที่ผลิต จำนวนแรงงาน และความชำนาญ	
ผลตอบแทน (บาท/ไร่)	140,000 บาท
ที่มา :	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาการผลิต สำนักงานเกษตรจังหวัดเลย

ส่งออก		ข้อได้เปรียบเสียเปรียบสินค้าไทย	นำเข้า
ปี	จำนวน(ตัน) มูลค่า(ล้านบาท)	ได้เปรียบ ขิงในประเทศไทยมีคุณภาพสูง เหมาะสำหรับการทำผลิตภัณฑ์แปรรูป เสียเปรียบ มีต้นทุนการผลิตสูง	ปี จำนวน(ตัน) มูลค่า(ล้านบาท)
2560	83,315.10 3,596.40		2560 2,400.20 66.10
2561	73,615.05 2,793.35		2561 4,224.89 93.86
2562	77,881.17 1,719.20		2562 4,876.30 92.06
ประเทศคู่ค้าของไทย (ส่งออก)		ประเทศผู้ผลิตสำคัญ	ประเทศคู่ค้าของไทย (นำเข้า)
ในปี 2562 ประเทศไทยส่งออกขิงสดมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ปริมาณ 70,276.23 ตัน มูลค่า 1,415.84 ล้านบาท โดยส่งออกไปยัง ประเทศปากีสถาน อินโดนีเซีย บังคลาเทศ ญี่ปุ่น และจีน		สาธารณรัฐประชาชนจีน ลาว เกาหลี และ อินเดีย	ในปี 2562 ประเทศไทยนำเข้าขิงสดมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ปริมาณ 4,642.80 ตัน มูลค่า 81.97 ล้านบาท โดยนำเข้าจากสาธารณรัฐประชาชนจีน และลาว
ที่มา : รายงานสถิติ กรมศุลกากร			

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหาข้อจำกัด	แนวทางการพัฒนา/แก้ไข
<ol style="list-style-type: none"> 1. ชিং สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ 2 ระยะ คือ ชิงอ่อนและชิงแก่ เกษตรกรมีรายได้อย่างต่อเนื่อง 2. สามารถแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ได้หลากหลาย เช่น ชิงดอง ชิงแห้ง ชิงผง น้ำชিং 3. นิยมบริโภคชিংทั้งในรูปแบบผัก บริโภคในชีวิตประจำวัน และมีคุณสมบัติทางยา ทำให้มีการนำไปใช้หลากหลายรูปแบบ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ท่อนพันธุ์ เป็นโรค ทำให้เกิดการแพร่ระบาดในแปลงปลูก 2. อ่อนแอต่อโรคเน่าในดิน ทำให้ผลผลิตเสียหายไม่สามารถเก็บเกี่ยวได้ 3. ไม่สามารถปลูกชিংในพื้นที่เดิมได้ เนื่องจากมีการสะสมของโรคและแมลง ต้องเปลี่ยนพื้นที่ปลูก 4. ค่าแรงงานค่อนข้างสูง และเกษตรกรไม่มีเงินทุนมากพอที่จะจ้างแรงงานเพิ่ม 5. ไม่มีมีการรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้ปลูกชিং ทำให้เกษตรกรขาดอำนาจการต่อรอง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดหาแหล่งผลิตพันธุ์ชিংปลอดโรคแก่เกษตรกร 2. ให้ความรู้กับเกษตรกรในการเตรียมท่อนพันธุ์ และการจัดการดิน เพื่อป้องกันการเกิดโรคสะสม รวมทั้งการผลิตและดูแลที่เหมาะสมต่อการปลูกชিংที่ปลอดภัยต่อเกษตรกรและผู้บริโภค 3. สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกชিংเพื่อเจรจาต่อรองราคากับโรงงานที่รับซื้อ 4. สนับสนุนกลุ่มวิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลผลิตชিংให้สามารถผลิตได้ตามมาตรฐานอุตสาหกรรมและสาธารณสุข